

## ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

*Запорізька державна інженерна академія, кафедра ІМЛК*

Інтеграція України в Європейське співтовариство, економічні та соціополітичні зміни в країні зумовлюють потреби ринку праці, держави у висококваліфікованих фахівцях, здатних творчо працювати, обмінюватися передовим досвідом, установлювати контакти і співпрацювати із зарубіжними партнерами та формують додаткову мотивацію до оволодіння іноземною мовою як засобом міжнародного спілкування. Серед головних завдань вищої школи, визначених Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті [1] є формування інтелектуальної та моральної бази, яка допомагає **успішно вирішувати завдання в процесі формування соціокультурних компетентностей з іноземної мови у студентів нефілологічних спеціальностей впродовж усього курсу вивчення як загальної, так і професійно спрямованої іноземної мови.** Один із основних принципів Загальноєвропейських Рекомендацій наголошує, що «лише шляхом кращого оволодіння сучасними європейськими мовами можна полегшити спілкування та взаємодію між європейцями з різними рідними мовами заради підтримки європейської мобільності, взаєморозуміння та співпраці й подолати упередження та дискримінацію» [3]. Відповідно до цих Рекомендацій **щодо рівня володіння іноземною мовою студенти вищих навчальних закладів повинні** «володіти уміньми вільно висловлюватися без суттєвої витрати часу на пошук адекватних мовних засобів у процесі досягнення ними соціальних, академічних і професійних цілей» [3, с. 24]. Є. Пассов зазначає, що якісна мовно-фахова підготовка фахівців «з суто особистої потреби виростає до насправді державних масштабів, стає національним капіталом. Можна без перебільшення сказати, що іншомовна грамотність є економічною (і дипломатичною – О. Сніговська) категорією». Інтегруючись з різними науками і виробництвом, вона переростає у безпосередньо виробничу силу. Отже, глибокі знання студентів з іноземної мови стають соціальним замовленням суспільства, набуваючи стратегічно-політичної цінності, та розглядаються як обов'язкова складова професійної підготовки майбутніх фахівців із міжнародних відносин.

Мовна підготовка в умовах формування міжнародних відносин – це систематичне удосконалення знань офіційних мов ЄС та НАТО, насамперед англійської, німецької та французької, для професійного та ефективного виконання завдань, пов'язаних з європейською та євроатлантичною інтеграцією України.

Таким чином, мовна професійна підготовка майбутніх спеціалістів у системі вищої освіти має сформулювати соціокультурні та лінгвокраїнознавчі знання; забезпечити вільне володіння розмовною іноземною мовою, нормативно-правовою та галузевою лексикою, вміннями та навичками складати офіційні документи міжнародної співпраці; бути толерантними до інших людей, розуміти традиції та звичаї інших культур; навчити особливостям ведення бізнесу, національних особливостей та цінностей в умовах міжнародних відносин тощо.

Література:

1. Указ Президента України «Про Національну доктрину розвитку освіти» від 17 квітня 2002 року, N 347/2002 // <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>
2. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38 // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/ru/1556-18>
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор українського видання доктор пед. наук, проф. С.Ю.Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.

